

ת"פ 13641/06/13 - מדינת ישראל נגד בן עמי אפרת

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 13641-06-13
29 אוקטובר 2014

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר

בעניין: מדינת ישראל

נגד

בן עמי אפרת

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שגית שלו
הנאשם ובא כוחו עו"ד פלומה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה בניגוד לס' 406(ב), 383 ו 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בכך שביום 29/7/2012 בשעה שאיננה ידועה, התפרץ לדירת המתלוננת, הממוקמת בבית הסעודי שליד קיבוץ "רוחמה", בכך שפתח את דלת הדירה ונכנס לתוכה בכוונה לבצע גניבה. בהמשך לכך, גנב הנאשם מהדירה 100 ₪ מתוך תיקה של המתלוננת שהונח בדירה. עוד נטען, כי בהמשך לכך, השיב הנאשם למתלוננת את כספה.

א. טענות הצדדים:

2. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של **מאסר בפועל בן 12 חודשים ועונשים נלווים**, תוך שטענה כי מתחם הענישה הראוי בעבירות התפרצות עם עבירות נלוות בנסיבות דומות למקרה דנן נע בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר.

3. הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה לגילו המתקדם, למצבו הרפואי, להעדר עבר פלילי, להודאתו במיוחס לו, לחיסכון בזמן שיפוטי, לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, להמלצתו החיובית של שירות המבחן, וטען כי העונש הראוי בנסיבות המקרה הינו מאסר מותנה וקנס כספי.

4. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והתחייב כי הם לא יישנו.

כל צד הגיש פסיקה התומכת בעמדתו.

ב. תסקיר שירות המבחן:

5. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 6/7/2014 עולה, כי מדובר בנאשם בן 62, נעדר עבר פלילי, גרוש, אב לארבעה ילדים וסב לשתי נכדות. הנאשם בן יחיד להוריו המאמצים, אשר נפטרו והיו חברי קיבוץ "רוחמה", סיים 11 שנות לימוד, לא גויס לצבא בשל אי התאמה, בנו הצעיר מתגורר בהוסטל, אשתו הראשונה נפטרה לפני עשרים שנה לאחר התמודדות ממושכת עם מחלת הסרטן, וכיום מתגורר עם רעייתו השנייה בקיבוץ "כיסופים".

6. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את הרקע לביצוע העבירות, שעיקרו, המצב הכלכלי הקשה והמערבולת הרגשית בה היה נתון סביב תפקודו כאב, עקב הביקורת שהופנתה כלפיו ממשפחתו ומחבריו. לדבריו, באותה עת, בנו המתגורר בהוסטל, ביקש ממנו סיוע כספי באופן אובססיבי, דבר אשר גרם לו לחוש צורך ומחויבות לעזור ולתמוך בו. לאחר שפניתיו לעזרה מהקיבוץ נענו בשלילה, ומתוך תחושה של חוסר אונים ויאוש החליט הנאשם לדבריו, להשיג את הכסף בכל מחיר ומשכך, ביצע את הגניבה בבית שכנתו, המתלוננת. לאחר שמצפונו הציק לו, הוא כתב למתלוננת מכתב

עמוד 1

- התנצלות, פיצה אותה בסכום של 500 ₪, תוך שבהמשך יישר עמה את ההדורים.
7. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו ועל התנהגותו, באופן החורג מערכיו ומהנורמות המקובלות. לדבריו, הוא הפיק את לקחו, תוך שהכיר בכך שפעל בהעדר שיקול דעת ובאופן אימפולסיבי, הוא הביע ביטחון כי התנהגות מעין זו לא תישנה על ידו בעתיד, תוך שהבין לדבריו את שהוביל אותו להתנהגותו ואת הנדרש ממנו להימנע ממצבים דומים בעתיד, במיוחד לאחר הטיפול שעבר מיד לאחר המקרה.
8. ממכתב שהתקבל בשירות המבחן מגורמי הטיפול באגף לשירותים חברתיים במועצה האזורית אשכול עלה, כי הנאשם ובת זוגו שולבו בעקבות האירועים נושאי האישום בטיפול בן 6 מפגשים בהם הנאשם היה נכון להתבונן לעומק על האירוע אותו כינה כ"מעידה", להבין את משמעותו והשלכותיו ולהבין כיצד בחר בדרכים מעוותות ומוטעות כדרך לפתור הסוגיות שטרדו את מנוחתו באותה עת. מהמכתב עלה עוד, כי הנאשם הכיר בטעותו, הבין את חומרת מעשיו, חש בושה על ביצועם, הביע חרטה על בחירותיו ועל הפגיעה בסביבתו וחוסר האמון שיצר בקרב מכריו, והבין וקיבל כי עליו לשלם על מעשיו.
9. התרשמות גורמי הטיפול הייתה, כי מדובר באדם אשר ברגע של מצוקה קרס לתוך בחירות שגויות שהובילו לנזק רב וכי יש ביכולתו ללמוד ולשנות מהתנהגותו.
10. להתרשמות שירות המבחן, מן הנאשם נשקפת רמת מסוכנות נמוכה להישנות התנהגות פורצת חוק, להערכתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את ההתרשמות לפיה, הנאשם הינו בעל ערכים של כיבוד החוק ופועל לרוב על פי נורמות מקובלות; העבירות זרות לאורחותיו ואין בהן כדי להעיד על דפוסי התנהגות עבריינים, אלא על מצוקה רגשית ופעולה מתוך חוסר אונים, ודפוסי התנהגות שאינם אדפטיביים במצבי לחץ ומשבר. שירות המבחן התרשם עוד מהכנות שבהבעת הצער והחרטה של הנאשם על התנהגותו; הפנמתו את חומרת מעשיו והמחירים הנלווים להם, תוך לקיחת אחריות על התנהגותו ובחירותיו השגויות;
11. בסופו של יום, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה הרתעתית הצופה פני עתיד. להמלצתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את השיקולים הבאים: עברו הנקי; העובדה כי מדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק; חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות; האחריות אותה לוקח הנאשם על מעשיו; תחושת הבושה והצער אותן חש בנוגע לביצוע העבירות; הפקת הלקחים; השתתפותו בטיפול מיוזמתו בסמוך לאירוע; הפיצוי שפיצה את המתלוננת; ההתרשמות לפיה, ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי עבורו;
- ג. דין והכרעה:**
12. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להולם את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.
13. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
14. הנאשם הורשע כאמור בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה. בהתאם לסעיף 40 יג(א) לחוק משורשע נאשם במספר עבירות, המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40 ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. במקרה שלפניי, לאור מעשיו של הנאשם, הקשורים זה לזה ברצף מתמשך אחד, הרי שמדובר במסכת עובדתית אחת, המהווה "אירוע" אחד, שיש לקבוע לגביו מתחם עונש אחד. משכך, אקבע מתחם ענישה לאירוע בכללותו, בהתאם לסעיפים 40 יג(א) ו 40 ג(א) לחוק.

ג.1. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו:

15. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הינם שמירה לא רק על קניינו אלא גם על פרטיותו ותחושת ביטחונו של הפרט בביתו. לא ניתן להקל ראש בתחושת האימה, אוזלת היד, הפגיעה בביטחון האישי ובפרטיות אותן חש נפגע העבירה עת זר מתפרץ לביתו וחומד רכושו. זאת ועוד, עבירת ההתפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע מעבר לנזק הכלכלי שהיא גורמת טומנת בחובה חומרה ומסוכנות שכן, יש בה פוטנציאל גבוה להתפתחות

אלימה.

16. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) שנאמרו במסגרת הליך המעצר ואולם, כוחם יפה אף לעניין הענישה:

"... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

17. ראו גם דבריו של כב' השופט מלצר בע"פ 7453/08 אואזנה ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

ג. 2. מידת הפגיעה בערך המוגן:

18. בתי המשפט שבו ואמרו דברם בעבירות הרכוש בכלל ובעבירת ההתפרצות בפרט והדגישו כי עסקינן בעבירות המהוות פגיעה בסדרי החברה כמו גם פגיעה בזכויותיהם היסודיות של יחידיה. עבירת ההתפרצות למקום מגורים ככוונה לבצע גניבה או פשע הינה עבירה שהעונש המקסימלי לצידה הינו מאסר למשך שבע שנים, וזאת ללא קשר אם מתוך בית המגורים בוצעה עבירה גניבה אם לאו, שהינה עבירה נפרדת אשר העונש לצידה לפי סעיף 384 לחוק הינו עד שלוש שנות מאסר. משכך, המחוקק הביע דעתו על החומרה אשר טמונה בעבירה זו, בסיווגה כעבירת פשע ובענישה המחמירה שלצידה.

19. ראו לעניין זה: רע"פ 244/10 מיר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

" בית משפט זה חזר והזהיר והרתיע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם... "

20. מחד, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות שבוצעו על ידי הנאשם ומפגיעתן באינטרס הציבורי המוגן שכן, הנאשם התפרץ לדירתה, "ביתה מבצרה" של שכנתו, תוך שפתח את הדלת שלא הייתה נעולה, וגנב מתוך תיקה 100 ₪. אכן, כל עבירת התפרצות מגלמת בתוכה ממד של הסגת גבול לטרטוריה הפרטית של הפרט וטומנת בחובה ממד של פגיעה בביטחון האישי של קורבן העבירה, מאידך, לא ניתן להתעלם מכך כי עבירות הרכוש מעצם טיבן מחולקות לדרגות חומרה שונות, המאובחנות זו מזו במידת ביצוען באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים. בחינת מעשיו של הנאשם בהקשר זה מעלה, כי מידת פגיעתו בערך המוגן איננה מן הגבוהות.

פירוט נסיבות רלוונטיות לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) :

21. התמונה המצטיירת הינה, כי למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם כאשר חלקו העיקרי והמרכזי של הנאשם בביצוע העבירה הוא גבוה. יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול שבהם לא נגרעה וכך גם יכולתו להימנע מביצוע מעשיו נוכח שליטתו המלאה עליהם וברי כי הוא אינו קרוב לסייג האחריות הפלילית. כעולה מדברי הנאשם בפני שירות המבחן, המניע לביצוע העבירה היה המצב הכלכלי הקשה בו היה נתון באותה עת,

והצורך שלו לרצות כלכלית את בנו החוסה ואולם, ברי כי אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את מעשיו. אכן, בעניינינו מדובר בעבירת התפרצות ברף התחתון של ניצול הזדמנות, קרי פתיחת דלת לא נעולה, הנעדרת כל תחום או כל שיטה, מבלי שהנאשם נקט באלימות, כאשר הנזק הקונקרטי שנגרם בסופו של יום מביצוע העבירה אינו בהיקף ניכר או ברף חומרה גבוה ואולם, כידוע לעבירות רכוש כגון אלה שביצע הנאשם ישנו פוטנציאל גבוה להתרחשות אלימה, כאשר הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה אינו מבוטל.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם פיצה את המתלוננת בסכום של 500 ₪, כתב לה מכתב התנצלות ואף יישר את ההדורים עמה, לאחר שחש מצוקה נפשית עקב מעשיו בגינה עבר טיפול - נסיבות המשמשות לזכותו.

3.3. מדיניות הענישה הנהוגה:

22. סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנה קשת רחבה תלויה נסיבות בגינן נעברות עבירות של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה. ברי, כי בעבירות אלה קיימות דרגות חומרה שונות כאשר העונש המוטל על הנאשם במקרים השונים הינו תלוי חומרת מעשיו, נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

23. פירוט פסיקה רלוונטית

ברע"פ 2037/08 באזוב נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים), אישר בית המשפט העליון עונש **מאסר בפועל בן 12 חודשים** על נאשם שהורשע בעבירה בודדת של התפרצות לדירה וגניבה, למרות מצבו הבריאותי הקשה, העובדה שבעברו עבירה אחת ישנה והעובדה שהרכוש שנגנב נתפס והוחזר.

ברע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים), אושר עונש של **15 חודשי מאסר בפועל** והפעלת מאסר מותנה כשחלקו בחופף, ובסך הכול 25 חודשי מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירה אחת של התפרצות לדירה וגניבה שבוצעה בתחום ותכנון יחסיים, תוך כניסה למרפסת הדירה באמצעות חבלים שהשתלשלו מהגג, וזאת למרות המלצת שרות המבחן להסתפק בצו מבחן ושל"צ.

ברע"פ 3211/10 אלבס נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר החמיר בדינו של הנאשם שהורשע בעבירה אחת של התפרצות לדירה ובעבירה נוספת של הסגת גבול וגניבה והותיר את גזר הדין של **20 חודשי מאסר בפועל** והפעלת שני מאסרים מותנים במצטבר ובסך הכול 48 חודשי מאסר בפועל, על כנו.

ברע"פ 4309/13 בלעום נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע עבירת התפרצות למקום מגורים וגניבה, וכן בעבירה של החזקת אביזר של נשק ותחמושת, ונגזר עליו מאסר בפועל למשך **10 חודשים**.

בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 8332-08-10 אבו סיאם נ' מדינת ישראל (7.10.10), נגזרו על הנאשם בגין עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה **18 חודשי מאסר**.

בע"פ (מחוזי חיפה) 43816-01-11 חליאלה נ' מדינת ישראל (4.3.11), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה **15 חודשי מאסר**.

בע"פ (מחוזי ירושלים) 19885-07-11 ששון נ' מדינת ישראל (24.11.11), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירת ניסיון התפרצות למקום מגורים לשם ביצוע גניבה או פשע **12 חודשי מאסר**.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 44274-01-12 גליקסמן נ' מדינת ישראל (21.2.13), התקבל ערעור הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בבית משפט שלום בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה ושעמד על 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלונן. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על **6 חודשי עבודות שירות** מן הטעם שהנאשם היה בעיצומו של הליך שיקום.

בע"פ (מחוזי חיפה) 42160-10-12 מדינת ישראל נ' רשואן (29.11.12), נגזר על נאשם שהורשע בעבירת התפרצות לדירת מגורים **12 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, ובסה"כ 20 חודשי מאסר.

בע"פ (מחוזי ת"א) 56652-11-12 פפלוב נ' מדינת ישראל (28.1.13), קבע בית המשפט מתחם ענישה בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו **18 חודשי מאסר**, מאסר מותנה ופיצוי בסך 5,000 ₪.

בע"פ (מחוזי חיפה) 23718-12-12 **איסקוב נ' מדינת ישראל** (17.10.13), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של התפרצות בצוותא חדא למקום מגורים, גניבה ובעבירות נילוות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם מ- 15 חודשי מאסר בפועל ל-6 **חודשי עבודות שירות** לאור היותו "בגיר צעיר" ולאור הליך שיקומי משמעותי שעבר.

בע"פ (מחוזי חיפה) 23525-01-13 **מדינת ישראל נ' קעדאן** (13.6.13), אישר בית המשפט המחוזי עונש של מאסר לתקופה של **6 חודשים לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים שהושת על הנאשם בעל עבר פלילי בבית משפט השלום בגין עבירה של התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה.

בע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13 **מדינת ישראל נ' פסחוב** (2.5.13), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירה של התפרצות לדירת מגורים בצוותא **15 חודשי מאסר**.

בע"פ (מחוזי חיפה) 48422-02-13 **ניסנוב נ' מדינת ישראל** (11.7.13), בית המשפט קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש שנגזר עליו בבית משפט השלום בגין עבירה של התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה ושהועמד על 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם וגזר עליו **6 חודשי עבודות שירות וצו מבחן למשך 18 חודשים**.

בע"פ (מחוזי חיפה) 46113-06-13 **אגרונוב נ' מדינת ישראל** (28.11.13), אישר בית המשפט המחוזי את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום שנע בין **10-30 חודשי מאסר בפועל** וקבע כי מתחם זה הולם את חומרת העבירה, על נסיבותיה ואת מדיניות הענישה.

בת"פ (שלום רמלה) 3120-08 **מדינת ישראל נ' עילוה** (30.10.13), נקבע **מתחם ענישה הנע בין 7-24 חודשי מאסר בפועל** בגין עבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה מתוכו.

בת"פ (רמלה) 28679-09-09 **מדינת ישראל נ' מוסלמאן** (30.4.13), נקבע **מתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל** בגין עבירה של כניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא חדא.

בת"פ (ירושלים) 20536-08-10 **מדינת ישראל נ' דהן** (11.7.13), נקבע **מתחם ענישה הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל** בגין עבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה.

בת"פ (שלום פתח תקוה) 11520-09-11 **מדינת ישראל נ' טולדנו** (27.12.11), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירת התפרצות לדירת מגורים **12 חודשי מאסר**, הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים כשמחציתם בחופף ובסכ"ה 18 חודשי מאסר ומאסר מותנה בן 8 חודשים.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 15236-12-11 **מדינת ישראל נ' בן דוד** (31.10.12), נקבע מתחם העונש ההולם בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והיזק לרכוש הנע בין 10 חודשי מאסר ל- 20 חודשי מאסר, ועל הנאשם **נגזרו 14 חודשי מאסר**, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי כספי.

בת"פ (באר שבע) 50969-06-12 **מדינת ישראל נ' ממיסטבלוב** (19.12.12), הורשעו הנאשמים בביצוע עבירה של כניסה למגורים לשם ביצוע עבירה, כאשר נאשם 1 נעדר עבר פלילי, ונאשם 2 אוחר בעבר פלילי מכביד. על נאשם 1 נגזרו- **9 חודשי מאסר בפועל** ועל נאשם 2 נגזרו- **15 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט קבע **מתחם ענישה של בין 6-24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע**.

בת"פ (שלום פתח תקוה) 59534-12-12 **מדינת ישראל נ' דלדום** (12.3.13), נקבע **מתחם ענישה של בין 8-24 חודשי מאסר בפועל** בגין עבירות של כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע ושהייה בלתי חוקית.

בת"פ 27447-06-12 (שלום תל אביב), **מדינת ישראל נ' מסלטי** (13.6.13), נגזר על נאשם בעל עבר פלילי, בגין ביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים עונש של **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (פתח תקוה) 40949-04-13 **מדינת ישראל נ' אלמלך**, (15.7.13), נקבע **מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל** בגין עבירה של התפרצות למקום מגורים.

בת"פ (שלום אילת) 39195-09-13 **מדינת ישראל נ' פרופר** (18.3.14), נגזרו על נאשם בעל עבר פלילי, שהורשע

בעבירות של התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה וגניבה **מאסר בעבודות שירות בן 4 חודשים ו 15 ימים**, מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**.

24. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

יצוין כי הפסיקה אותה הגישה המאשימה אינה דומה למקרה שלפנינו. ברע"פ 547/08 טוקראס נ' מדינת ישראל (16.3.14), הנאשם הורשע במגוון עבירות וביניהן: קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לבית מגורים, היזק לרכוש בזדון והסתייעות ברכב לפשע, מה עוד ששרות המבחן נמנע מכל המלצה בעניינו.

ברע"פ 337/14 פקרא נ' מדינת ישראל (16.3.14), דובר בנאשם, בעל עבר פלילי אשר הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, מה עוד שהתסקיר בעניינו לא בא בכל המלצה. בעפ"א (מחוזי נצרת) 364/09 מוסא נ' מדינת ישראל (5.1.10), דובר בנאשם שהורשע בביצוע שלוש עבירות התפרצות למגורים.

בעפ"ג (מחוזי תל אביב) 40032-05-10 יגודייב נ' מדינת ישראל (13.10.10), דובר בנאשם שהורשע בהתפרצות מקצועית באמצעות טיפוס על סורגים ופתיחה באמצעות מברג לדירה וגניבה בצוותא חדא. בעפ"ג (מחוזי ת"א) 28478-04-13 מדינת ישראל נ' בוחניק (20.5.13), דובר בנאשם שהורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת סם לצריכה עצמית בעל עבר פלילי עשיר, מה עוד ששרות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

ברי כי אין דין מקרים אלה כדין המקרה שלפניי.

25. יחד עם זאת, עיון בפסיקה מלמד, שישנם תיקי התפרצות בהם הוטלו על ידי הערכאות השונות עונשים החורגים ממתחם הענישה שהוצג, במקרים ייחודיים, בהם מדובר היה בנאשמים שעברו תהליך גמילה מסמים או תהליך שיקומי משמעותי וכוללני או בשל נסיבות אישיות יוצאות דופן, כך למשל: ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו וגזר עליו **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 360 שעות וצו מבחן** למשך שנה ואילו בית המשפט המחוזי הרשיעו והותיר את רכיבי הענישה על כנם.

בע"פ (מחוזי ירושלים) 4668/09 מדינת ישראל נ' מרקוביץ (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחה ערעורה של המדינה כנגד הימנעות מהרשעת הנאשם והעונש שהושת עליו בדמות **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות וצו מבחן** בגין ביצוע מספר עבירות התפרצות, גניבה, פריצה למקום מגורים, הסגת גבול ואחזקת נשק שלא כדין. בית המשפט נתן משקל רב לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות ולשיקומו של הנאשם. בת"פ (שלום ירושלים) 2880/06 מדינת ישראל נ' אלבוים (23.7.08), בית המשפט נמנע מהרשעתו של הנאשם שנקבע כי ביצע 3 עבירות של התפרצות למקום תפילה בכוונה לבצע גניבה והשית עליו **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות וצו מבחן**.

בית המשפט התחשב בעברו הנקי של הנאשם ובהליך שיקומו.

בת"פ (שלום ירושלים) 1908/07 מדינת ישראל נ' שמעון (25.5.09), השית בית המשפט על נאשם בעל עבר פלילי עשיר, שהורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, כניסה והתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, אחזקת סמים לשימוש עצמי ועוד - **צו מבחן למשך שנתיים והארכת המאסרים המותנים שהיו תלויים ועומדים כנגדו**. בית המשפט נימק את החלטתו בהליך השיקום שעבר הנאשם.

בת"פ (שלום אילת) 1108/09 מדינת ישראל נ' וורנין (30.4.14), נגזרו על נאשם בעל עבר פלילי, שהורשע במספר כתבי אישום שתוקנו לקולא, בעבירות של התפרצות לדירת מגורים לביצוע גניבה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש,

החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת נשק שלא כדין, החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, החזקת כלי לצריכת סם מסוכן, עבירות תעבורה, החזקת סכין למטרה לא כשרה, איומים וגניבה **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 320 שעות**, צו מבחן, הארכת מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. בית המשפט מצא במקרה זה לחרוג ממתחם הענישה לקולא נוכח הליך גמילה מסמים משמעותי שעבר הנאשם.

בת"פ (שלום תל אביב) 35510-11-09 **מדינת ישראל נ' אהרן ואח' (3.6.12)**, גזר בית המשפט על נאשם בעל עבר פלילי עשיר, שהורשע בעבירות של התפרצות למגורים וניסיון גניבה - **הארכת מאסר מותנה בן 15 חודשים, עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 400 שעות, צו מבחן למשך 18 חודשים, פיצוי למתלוננת וקנס כספי**. בית המשפט מעניק מעמד בכורה להליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם.

בת"פ (שלום עכו) 30423-04-10 **מדינת ישראל נ' לוי (10.7.12)**, נגזרו על נאשם בעל עבר פלילי שהורשע בעבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית - **הארכת שני מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים כנגד הנאשם, פיצוי למתלונן והעמדת הנאשם בפיקוח שירות המבחן לתקופה בת 18 חודשים**. בית המשפט העדיף במקרה זה את הפן השיקומי לאור העובדה שהנאשם היה נתון באותה עת בעיצומו של הליך גמילה מסמים.

בת"פ (שלום תל אביב) 2318-10-10 **מדינת ישראל נ' טורשיניאק - ניימן (27.11.12)**, השית בית המשפט על נאשמת שהורשעה בעבירות של התפרצות למגורים, ניסיון כניסה למגורים וקבלת נכסים שהושגו בפשע - **6 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים**. בית המשפט נימק החלטתו בחשיבות שראה בשיקום הנאשמת.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 41351-08-11 **מדינת ישראל נ' ליחוביצקי (23.3.14)** בית המשפט הטיל **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 400 שעות, פיצוי, והארכת מאסרים מותנים** בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות של התפרצות לבית מגורים בצוותא חדא כדי לגנוב, גניבה בצוותא חדא, גניבה, היזק לרכוש במזיד, התפרצות לבית מגורים ועוד. בית המשפט נימק החלטתו בגילו הצעיר של הנאשם, היותו אב לפעוטה והליך טיפולי מוצלח שעבר הנאשם.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 28221-09-11 **מדינת ישראל נ' קיסטנבאום (22.11.12)**, נגזרו על נאשם בעל עבר פלילי, שצירף תיק נוסף והורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, היזק בזדון, גניבה והפרת הוראה חוקית - **הארכת מאסר מותנה בן 6 חודשים, פיצוי למתלוננים וצו פיקוח של שירות המבחן למשך 18 חודשים**. בית המשפט העדיף במקרה זה את הפן השיקומי לאור העובדה שהנאשם היה נתון באותה עת בעיצומו של הליך טיפולי.

26. **חריגה ממתחם ענישה זה לקולא אפשרית בשל שיקולי שיקום, ולחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור בעתיד**. האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה ?

ג.4. בעניינו של הנאשם ישנן נסיבות מקלות רבות לעונש כמפורט בס' 40 יא לחוק ובכלל זה המאמצים שעושה הנאשם לעבר שיקומו:

27. כפי העולה מתסקיר שרות המבחן, הנאשם בן 62, נטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה מלא עם הגורמים הטיפוליים ועם שירות המבחן; הנאשם עושה מאמצים לחזור למוטב ולתיקון תוצאות העבירה, לראייה הוא פנה לטיפול באגף לשירותים חברתיים במועצה האזורית אשכול מיד לאחר המקרה; כעולה מדו"ח גורמי הטיפול, הנאשם היה נכון להתבונן לעומק על התנהלותו באירוע נושא האישום, להבין את משמעותו והשלכותיו, לבחון כיצד בחר בדרכים מעוותות כדרך לפתרון בעיותיו. גורמי הטיפול העריכו עוד, כי הנאשם הכיר בטעותו, הבין חומרת מעשיו, חש בושה על ביצועם, הביע חרטה על פגיעתו בסביבתו והבין וקיבל כי עליו לשלם על מעשיו; אכן, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, התהליך הטיפולי שעבר הנאשם הינו ממשי, תוך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו וביטא מוטיבציה כנה לעריכת שינוי בחייו.

זאת ועוד, הנאשם פיצה את המתלוננת, כתב לה מכתב התנצלות ויישב עמה המחלוקות; מדובר בנאשם נעדר כל עבר פלילי ובמעורבותו הראשונה של הנאשם עם החוק; התנהגותו באירוע נושא האישום הינה חריגה לאורחותיו הנורמטיביות, התנהגותו החיובית, ותרומתו לחברה לאורך השנים; מאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים במהלכן לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים;

28. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות אותן עבר הנאשם יש לזכור ולהזכיר כי הענישה היא לעולם אינדיווידואלית:

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל וברע"פ 3173/09 פראאגין נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

" זאת תורת הגישה האינדיווידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים" .

29. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וסטייה מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו. נסיבות המקרה, כעולה מתסקיר שרות המבחן ובייחוד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשקם את חייו ולהעלותם למסלול נורמטיבי הן במהלך הטיפול שעבר, הן במהלך הקשר הטיפולי עם שירות המבחן והן ביחס שהפגין כלפי המתלוננת תוך פיצויה ויישור ההדורים עמה - מטים את הכף להעדפת השיקול השיקומי.

ראו והשוו לעניין זה הדברים שנאמרו לאחרונה ברע"פ 362/14 נאשף נ' מ"י (פורסם במאגרים המשפטיים):

" .. בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן (ההדגשות אינן במקור-נ.ש.מ) .- עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [16.7.2013]). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שנראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [2.5.2013]) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

30. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצת שירות המבחן וממכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי במקרה זה ניתן להשיג את מטרות הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול בדרך של עונש שיקומי חינוכי בדמות ביצוע עבודות לתועלת הציבור, צו מבחן לצד עונש הרתעתי בדמות של מאסר מותנה, קנס, פיצוי נוסף למתלוננת והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

31. לא התעלמתי מהמלצתו של שירות המבחן לעניין העונש, אך כידוע, בית המשפט אינו כפוף להמלצותיו, בהיותו אחראי על מכלול השיקולים והאינטרסים הנדרשים במלאכת גזירת הדין.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור מן העבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/1/2015.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ שלא לעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם ל 10 ימים.

ד. בשל מצבו הרפואי של הנאשם אשר החמיר לאחרונה מצאתי להשית עליו צו שירות של"צ בהיקף של 320 שעות בלבד.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה. שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע השל"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התוכנית, אשר אותה ללא צורך לקיים דיון נוסף. העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ה. הנאשם ישלם פיצוי נוסף בסך של 1500 ₪ למתלוננת-ע.ת/1.
מצורף בזאת טופס פרטי ניזוק.
הפיצוי ישולם תוך 30 יום.
כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.
ו. הנאשם ימצא בפיקוח שרות המבחן למשך שנה מהיום.
מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.
זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ה,
29/10/2014 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי-מאייר, שופטת**